

původního nařízení na pojízdná chodítka, která sestávají z trubkovitého hliníkového rámu na čtyřech kolech, z nichž přední dvě jsou otočná, jsou opatřena rukojeťmi a brzdami a navržena tak, aby pomáhala osobám, které mají obtíže při chůzi, a zadruhé zařazuje uvedená pojízdná chodítka do podpoložky 8716 80 00 kombinované nomenklatury.

(¹) Úř. věst. C 267, 7.11.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 22. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Session (Scotland), Edinburgh — Spojené království) — The Commissioner for Her Majesty's Revenue & Customs v. RBS Deutschland Holdings GmbH

(Věc C-277/09) (¹)

(„Šestá směrnice o DPH — Nárok na odpočet daně — Nákup motorových vozidel a používání pro účely leasingu — Rozdíly mezi daňovými systémy dvou členských států — Zásada zákazu zneužití“)

(2011/C 63/10)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Session (Scotland), Edinburgh

Účastníci původního řízení

Žalobce: The Commissioner for Her Majesty's Revenue Customs

Žalovaná: RBS Deutschland Holdings GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Court of Session (Scotland), Edinburgh — Výklad čl. 17 odst. 3 písm. a) směrnice 77/388/EHS: Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) — Operace prováděné s jediným záměrem získat daňové zvýhodnění — Leasing motorových vozidel ve Spojeném království poskytovaný německou dceřinnou společností banky se sídlem ve Spojeném království

Výrok

1) Za takových okolností, o jaké se jedná ve věci v původním řízení, musí být čl. 17 odst. 3 písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně vykládán v tom smyslu, že členský stát není oprávněn zamítnout žádost osoby povinné k dani o odpočet daně z přidané hodnoty odvedené na vstupu z koupě zboží uskutečněné v tomto členském státě, pokud bylo toto zboží použito pro účely leasingových plnění uskutečněných v jiném členském státě, z pouhého důvodu, že plnění uskutečněná na výstupu nevedla v druhém členském státě k platbě daně z přidané hodnoty.

2) Za takových okolností, o jaké se jedná ve věci v původním řízení, kdy se společnost se sídlem v jednom členském státě rozhodne poskytovat prostřednictvím své dceřiné společnosti se sídlem v jiném členském státě leasing zboží třetí společnosti se sídlem v prvním členském státě s cílem zamezit tomu, aby musela být z úhrad za tato plnění odvedena daň z přidané hodnoty, přičemž tato plnění jsou v prvním členském státě kvalifikována jako poskytování služeb pronájmu uskutečněná ve druhém členském státě a ve druhém členském státě jako dodání zboží uskutečněná v prvním členském státě, nebrání zásada zákazu zneužití tomu, aby byl uplatněn nárok na odpočet daně z přidané hodnoty uznanému v čl. 17 odst. 3 písm. a) směrnice 77/388.

(¹) Úř. věst. C 267, 7.11.2009.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. prosince 2010 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-304/09) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Státní podpory — Podpory ve prospěch společností nedávno kótovaných na burze — Navrácení podpory“)

(2011/C 63/11)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: L. Flynn, E. Righini a V. Di Bucci, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: G. Palmieri a P. Gentili, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí ve stanovené lhůtě opatření nezbytných k dosažení souladu s články 2, 3 a 4 rozhodnutí Komise 2006/261/ES ze dne 16. března 2005 o režimu podpor č. C 8/2004 (ex NN 164/2003), který Itálie začala uskutečňovat ve prospěch společností nedávno kótovaných na burze [oznámeno pod číslem K(2005) 591] (Úř. věst. L 94, s. 42).

Výrok

1) Italská republika tím, že nepřijala ve stanovených lhůtách všechna opatření nezbytná pro zrušení režimu podpor, který byl prohlášen za protiprávní a neslučitelný se společným trhem rozhodnutím Komise 2006/261/ES ze dne 16. března 2005 o režimu podpor č. C 8/2004 (ex NN 164/2003), který Itálie začala uskutečňovat ve prospěch společností nedávno kótovaných na burze [oznámeno pod číslem K(2005) 591], a pro zajištění navrácení podpor poskytnutých na základě uvedeného režimu ze strany příjemců, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 2 a 3 tohoto rozhodnutí.